

ved alle Leiligheder, hvor lignende Sager ere komne paa Bane, været mig om at gjøre at bringe det klart frem, at der er en saadan Dobbeltthed tilstede, og at man ikke skal lade sig overløste deraf. Betragtningen af min hele Virksomhed her er bleven sat i Forbindelse med en anden Mand's Virksomhed, som ikke er her tilstede, og uagtet vi i mange Henseender ikke dele Anstuelser, har jeg ikke Noget imod at dele den med ham i denne Henseende; ogsaa jeg er overbevist om, at man i mangfoldige Retninger har overvurderet, hvad man kalder klassisk Dannelse.

Faber: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

Faber: Jeg skal tillade mig at oplyse, at det er en Misforstaaelse af den ærede sidste Taler, at jeg skulde have raadet til at formindske Udgiften til det lærde Skolevæsen ved at indskrænke Realunderviisningen; det har ikke været min Mening, om jeg ogsaa skulde have sagt Noget, som kunde forstaaes paa den Maade. Min Mening var kun, at naar man til Latinskolen har spøiet en Realskole, kan man ikke undre sig over, om der paa den Fond, som var tilstrækkelig til at holde Latinskolen, kom en Underbalance frem. — Jeg vil endnu blot med det Samme tilføie den anden Bemærkning, at naar jeg har talt saaledes, som jeg har gjort, for det hele lærde Skolevæsen, har den ærede Rigsdagsmand selv nødt mig deril, idet han ved Forelæggelsen af Lovforslaget har sagt: „Det er ikke denne Skole alene, som burde nedlægges, det burde de efterhaanden allesammen, men lad os foreløbig holde os til denne.“ Jeg mener, at der deri ligger Forsvaret for, at jeg i denne Sag ikke kan betragtes som partisk.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

Tscherning: Jeg troer ikke, at jeg idag har sagt et Ord af den Art, og jeg har heller

ikke fremsørt det i mit Forslag; det bliver ikke motiveret ved mit Forslag.

Fallefen: Mine Herrer! Naar jeg tillader mig at udtale, at jeg agter at stemme mod det foreliggende Lovforslag, saa er det ogsaa navnlig paa Grund af de Ytringer, som den ærede Forslagsstiller brugte, da han fremlagde Loven, idet han nemlig sagde: „at de lærde Skoler efterhaanden burde nedlægges allesammen“. Jeg seer altsaa i dette Lovforslag ikke en Afslutning, men kun en Begyndelse, idet jeg forudsætter, at naar Metropolitanaskolen er nedlagt, ville adaaere, eller maaskee længere hen, flere andre Skoler blive nedlagte, saa at altsaa Resultatet maaskee kunde blive, at hele det lærde Skolevæsen gik over i, hvad den ærede Forslagsstiller kalder „Industriens Tjeneste“. Jeg vilde ansee det for overmaade uheldigt, hvis Staten saaledes vilde berøve sig al Kontrol med denne Underviisning, netop fordi jeg lægger stor Vægt paa det klassiske Studium som Grundvold for Ungdommens Uddannelse. Jeg veed, at den ærede Forslagsstiller ikke bærer noget „Nag“ dertil — det har han sagt, og det er jeg ogsaa fuldkommen vis paa — men han har tillige sagt, at han havde en ringe Afgtelse derfor. (Tscherning: Det har jeg ikke sagt!). Jeg tillod mig at nedskrive den ærede Forslagsstiller's Ord. Jeg seer, her staaer en „ringere“ Afgtelse (Tscherning: Dvertimod. Jeg har Høiagtelse derfor!). Det glæder mig, at den ærede Rigsdagsmand har Høiagtelse for det klassiske Studium, idet jeg saa er overbevist om, at han da ogsaa vil finde det rigtigt, naar han tillægger det en stor og væsentlig Betydning, at Staten understøtter det, at den ikke lader det slippe ud af sin Haand og overlader det til Tilfældigheden, om det kan trives eller ikke. Staten vilde ikke kunne forsvare det, idet jo den Videnskabelighed og den aandelige Dygtighed, som har udviklet sig i Staten, væsentlig er begrundet i dette Studium, og naar den ærede Forslagsstiller anerkjender dette, maa han ikke tillade, at Staten saaledes lader det slippe ud af sin Haand. — Maatte det maaskee være mig tilladt at dvæle et Døielik ved, hvad det